ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἀπριλίου **1952**	**ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ**	Ἀριθμὸς φύλλου **116**

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 2078.

Περὶ κυρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 17 διεθνοῦς συμβάσεως «περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἀτυχημάτων ἐργασίας».

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. 17 διεθνὴς σύμβασις «περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἀτυχημάτων ἐργασίας», ψηφισθεῖσα ἐν Γενεύῃ τῷ 1925 ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Συνδιασκέψεως Ἐργασίας κατὰ τὴν ἑβδόμην σύνοδον αὐτῆς.

Τὸ κείμενον τῆς κυρουμένης συμβάσεως ἕπεται ἐν Ἑλληνικῇ μεταφράσει καὶ γαλλικῷ πρωτοτύπῳ.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ ἀριθ. 17.

Περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἀτυχημάτων ἐργασίας.

Ἡ Γενικὴ Συνδιάσκεψις τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως τῆς Ἐργασίας,

Συγκληθεῖσα ἐν Γενεύῃ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας καὶ συνελθοῦσα αὐτόθι τὴν 19ην Μαΐου 1925 εἰς τὴν ἑβδόμην αὐτῆς σύνοδον,

Ἀφοῦ ἀπεφάσισε τὴν ἀποδοχὴν διαφόρων προτάσεων σχετικῶν πρὸς τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἀτυχημάτων ἐργασίας, ζήτημα περιλαμβανόμενον εἰς τὸ πρῶτον θέμα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς συνόδου καὶ

Ἀφοῦ ἀπεφάσισαν ὅτι αἱ προτάσεις αὗται δέον νὰ λάβουν τὸν τύπον διεθνοῦς συμβάσεως.

Ψηφίζει σήμερον 10ην Ἰουνίου 1925, τὴν ὡς ἕπεται σύμβασιν,—ἥτις ἀποκαλεῖται «Σύμβασις περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἀτυχημάτων ἐργασίας ἔτους 1925»—πρὸς ἐπικύρωσιν ὑπὸ τῶν Μελῶν τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως τῆς Ἐργασίας, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως τῆς Ἐργασίας.

Ἄρθρον 1.

Πᾶν Μέλος τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως τῆς Ἐργασίας, ἐπικυροῦν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν, ὑποχρεοῦται ὅπως ἐξασφαλίζῃ εἰς τὰ θύματα ἀτυχημάτων ἐργασίας ἢ τοὺς δικαιούχους αὐτῶν, ὅρους ἀποζημιώσεως ὅσους τοὐλάχιστον πρὸς τούς, ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει προβλεπομένους.

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ περὶ ἐπανορθώσεως τῶν ἀτυχημάτων ἐργασίας, νομοθεσίαι καὶ κανονισμοί, δέον ὅπως ἔχουν ἐφαρμογὴν εἰς τοὺς ἐργάτας, ὑπαλλήλους ἢ μαθητευομένους οἵτινες ἀπασχολοῦνται εἰς οἱασδήποτε φύσεως, δημοσίας ἢ ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις, ἐκμεταλλεύσεις ἢ καταστήματα.

2. Ἕκαστον Μέλος δικαιοῦται, ἐν τούτοις, ὅπως ἐν τῇ ἐθνικῇ αὐτοῦ νομοθεσίᾳ, προβλέπῃ οἱασδήποτε ἐξαιρέσεις ἤθελε θεωρήσει ἀπαραιτήτους καθ' ὅ,τι ἀφορᾷ:

α) πρόσωπα ἐκτελοῦντα ἐργασίας παρεμπιπτούσης φύσεως ξένας πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ ἐργοδότου.

β) τοὺς κατ' οἶκον ἐργαζομένους.

γ) τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ ἐργοδότου, ἅτινα ἐργάζονται ἀποκλειστικῶς διὰ λογαριασμόν του καὶ διαμένουν ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην.

δ) τοὺς μὴ χειρώνακτας ἐργαζομένους ὧν ἡ ἀμοιβὴ ὑπερβαίνει τὸ ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς νομοθεσίας, καθοριζόμενον ὅριον.

Ἄρθρον 3

Ἡ παροῦσα σύμβασις δὲν ἀφορᾷ:

1) τοὺς ἐργάτας θαλάσσης καὶ ἁλιεῖς δι' οὓς θέλει θεσπισθῇ μεταγενεστέρα σύμβασις.

2) πρόσωπα ὑπαγόμενα εἰς εἰδικὸν σύστημα ἀποζημιώσεως τοὐλάχιστον ἐξ ἴσου εὐνοϊκὸν πρὸς τό, ὑπὸ τῆς παρούσης συμβάσεως προβλεπόμενον.

Ἄρθρον 4.

Ἡ παροῦσα σύμβασις δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν εἰς την γεωργίαν, δι' ἣν παραμένει ἐν ἰσχύϊ ἡ εἰς τὴν τρίτην σύνοδον τῆς Διεθνοῦς Συνδιασκέψεως τῆς Ἐργασίας ψηφισθεῖσα σύμβασις περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἀτυχημάτων ἐργασίας ἐν τῇ γεωργίᾳ.

Ἄρθρον 5.

Ἀποζημιώσεις ὀφειλόμεναι ἐν περιπτώσει ἀτυχημάτων ἐπενεγκόντων τὸν θάνατον ἢ διαρκῆ ἀνικανότητα πρὸς ἐργασίαν καταβάλλονται ὑπὸ μορφὴν συντάξεως εἰς τὸν παθόντα ἢ τοὺς δικαιούχους αὐτοῦ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει αἱ ἀποζημιώσεις αὗται δύνανται νὰ καταβάλλωνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὑπὸ μορφὴν κεφαλαίου ὁσάκις παρέχεται εἰς τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς ἡ ἐγγύησις καταλλήλου χρησιμοποιήσεως τούτου.

Ἄρθρον 6.

Ἐν περιπτώσει ἀνικανότητος χορηγεῖται ἀποζημίωσις, τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς πέμπτης ἡμέρας μετὰ τὸ ἀτύχημα, εἴτε ὀφείλεται αὕτη παρ' ἐργοδότου, εἴτε παρ' ἱδρύματος ἀσφαλίσεως κατὰ τοῦ ἀτυχήματος ἢ κατὰ τῆς ἀσθενείας.

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὸ θύματα ἀτυχημάτων, ἅτινα λόγῳ ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν διατελοῦν εἰς κατάστασιν ἀπαιτοῦσαν συνεχῆ ἀντίληψιν τρίτου προσώπου χορηγεῖται συμπληρωματικὸν ἐπίδομα.

Ἄρθον 8.

Αἱ ἐθνικαὶ νομοθεσίαι δέον νὰ προβλέπουν τὸ μέτρα ἐλέγχου ὡς καὶ τὰς μεθόδους ἀναθεωρήσεως τῶν ἀποζημιώσεων σίτινες ἤθελον θεωρηθῇ ἀναγκαῖαι.

Ἄρθρον 9.

Τὰ θύματα ἀτυχημάτων ἐργασίας δικαιοῦνται ἰατρικῆς περιθάλψεως καὶ οἱασδήποτε ἄλλης χειρουργικῆς ἢ φαρμακευτικῆς ἀντιλήψεως, αἵτινες ἤθελον θεωρηθῇ ἀναγκαῖαι λόγῳ τοῦ ἐπισυμβάντος ἀτυχήματος. Ἡ ἰατρικὴ αὕτη ἀντίληψις βαρύνει ἢ τὸν ἐργοδότην ἢ τὰ ἱδρύματα ἀσφαλίσεως κατὰ ἀτυχημάτων, ἀσθενείας ἢ ἀναπηρίας.

Ἄρθρον 10.

1. Τὰ θύματα ἀτυχημάτων ἐργασίας δικαιοῦνται εἰς τήν, ὑπὸ τοῦ ἐργοδότου ἢ τοῦ ἀσφαλιστοῦ, χορήγησιν καὶ κανονικὴν ἀντικατάστασιν τῶν μηχανημάτων ὀρθοπεδικῆς καὶ προθέσεως ὧν ἡ χρῆσις κρίνεται ἀναγκαία. Δύναται ἐν τούτοις νὰ γίνῃ ὅλως κατ' ἐξαίρεσιν δεκτὸν ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς νομοθεσίας, ὅπως ἀντὶ τῆς χορηγήσεως καὶ ἀνανεώσεως τῶν τοιούτων συσκευῶν, καταβάληται εἰς τὸ θῦμα, συμπληρωματικὴ ἀποζημίωσις, καθοριζομένη κατὰ τὸν χρόνον τοῦ καθορισμοῦ ἢ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ ποσοῦ τῆς ἀποζημιώσεως, ὅπερ ἀντιπροσωπεύει τὴν πιθανὴν δαπάνην προμηθείας καὶ ἀνανεώσεως τῶν συσκευῶν τούτων.

2. Ὡς πρὸς τὴν ἀνανέωσιν τῶν συσκευῶν ἡ ἐθνικὴ νομοθεσία δέον νὰ προβλέπῃ μέτρα ἐλέγχου θεωρούμενα ἀπαραίτητα, εἴτε πρὸς ἀποφυγὴν καταχωρήσεων εἴτε πρὸς ἐξασφάλισιν ὅτι αἱ συμπληρωματικαὶ ἀποζημιώσεις, θέλουν διατεθῆ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ἄρθρον 11.

Αἱ ἐθνικαὶ νομοθεσίαι δέον νὰ περιλαμβάνουν διατάξεις αἵτινες λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν ἑκάστης χώρας θὰ εἶναι τὰ μάλιστα πρόσφοροι ὅπως ἐξασφαλίζουν ὁπωσδήποτε εἰς τὰ θύματα ἀτυχήματος ἢ τοὺς ἐξ αὐτῶν ἔλκοντας δικαίωμα, τὴν καταβολὴν τοῦ ποσοῦ τῆς ἐπανορθώσεως καὶ ἐγγυῶνται κατὰ τῆς ἀφερεγγυότητος τοῦ ἐργοδότου ἢ τοῦ ἀσφαλιστοῦ.

Ἄρθρον 12.

Αἱ ρηταὶ ἐπικυρώσεις τῆς παρούσης συμβάσεως δέον ὅπως ὑπὸ τοὺς προβλεπομένους ὅρους εἰς τὸν Καταστατικὸν Χάρτην τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως τῆς Ἐργασίας ἀνακοινοῦνται πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας παρ' οὗ καὶ καταχωρίζονται.

Ἄρθρον 13.

1. Ἡ παροῦσα Σύμβασις ἄρχεται ἰσχύουσα εὐθὺς ὡς καταχωρισθοῦν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ αἱ ἐπικυρώσεις δύο Μελῶν τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως τῆς Ἐργασίας.

2. Δὲν δεσμεύει εἰμὴ μόνον τὰ Μέλη ὧν ἡ ἐπικύρωσις κατεχωρίσθη ὑπὸ τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας.

3. Κατ' ἀκολουθίαν ἡ σύμβασις αὕτη ἄρχεται ἰσχύουσα δι' ἕκαστον Μέλος ἀφ' ἧς ἡ ἐπικύρωσις αὐτῆς καταχωρισθῇ ὑπὸ τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας.

Ἄρθρον 14.

Εὐθὺς ὡς καταχωρισθοῦν ὑπὸ τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας αἱ ἐπικυρώσεις δύο Μελῶν τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως τῆς Ἐργασίας, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας κοινοποιεῖ τοῦτο πρὸς ἅπαντα τὰ Μέλη τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως τῆς Ἐργασίας. Κοινοποιεῖ ὡσαύτως πρὸς αὐτὰ τὴν καταχώρισιν τῶν ἐπικυρώσεων αἵτινες ἀνακοινοῦνται πρὸς αὐτὸν μεταγενεστέρως ὑπὸ πάντων τῶν λοιπῶν Μελῶν τῆς Ὀργανώσεως.

Ἄρθρον 15.

Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 13, πᾶν Μέλος ἐπικυροῦν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν, ὑποχρεοῦται ὅπως μέχρι τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1927 τὸ βραδύτερον ἐφαρμόσῃ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10 καὶ 11 καὶ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν τελεσφόρον ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τούτων.

Ἄρθρον 16.

Πᾶν Μέλος τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως τῆς Ἐργασίας ἐπικυροῦν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν, ὑποχρεοῦται ὅπως ἐφαρμόσῃ αὐτήν, εἰς τὰς ἀποικίας, τὰς κτήσεις ἢ προτεκτοράτα αὐτοῦ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως τῆς Ἐργασίας.

Ἄρθρον 17.

Πᾶν Μέλος ἐπικυροῦν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν δύναται νὰ καταγγείλῃ αὐτὴν μετὰ πάροδον πενταετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς, διὰ πράξεως ἀνακοινουμένης πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας καὶ ὑπ' αὐτοῦ καταχωριζομένης. Ἡ καταγγελία ἰσχύει μετὰ πάροδον ἔτους ἀπὸ τῆς καταχωρίσεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας.

Ἄρθρον 18.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας, δέον ὅπως τοὐλάχιστον ἀνὰ πᾶσαν δεκαετίαν ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Γενικὴν Συνδιάσκεψιν ἔκθεσιν ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ ἀποφασίζῃ ἂν συντρέχῃ περίπτωσις ἀναγραφῆς εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς Συνδιασκέψεως τοῦ θέματος τῆς ἀναθεωρήσεως ἢ τροποποιήσεως τῆς εἰρημένης συμβάσεως.

Ἄρθρον 19.

Τὸ γαλλικὸν καὶ ἀγγλικὸν κείμενον τῆς παρούσης συμβάσεως εἶναι ἐξ ἴσου αὐθεντικά.

CONVENTION CONCERNANT LA REPARATION DES ACCIDENTS DU TRAVAIL.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 19 mai 1925, en sa septième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à la réparation des accidents du travail, question comprise dans le premier point de l'ordre du jour de la session, et

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une convention internatlonale,

adopte, ce dixième jour de juin mil neuf cent vingt-cinq, la convention ci-après, qui sera dénommée *Convention sur la réparation des accidents du travail, 1925*, à ratifier par les Membres de l'Organisation internationale du Travail conformément aux dispositions de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail:

Article 1

Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail qui ratifie la présente convention s'engage à assurer aux victimes d'accidents du travail, ou à leurs ayants droit, des conditions de réparation au moins égales à celles prévues par la présente convention.

Article 2.

1. Les législations et réglementations sur la réparation des accidents du travail devront s'appliquer aux ouvriers, employés ou apprentis occupés par les entreprises, exploitations ou établissements de quelque nature qu'ils soient, publics ou privés.

2. Toutefois, il appartiendra à chaque Membre de prévoir dans sa législation nationale telles exceptions qu'il estimera nécessaires en ce qui concerne:

a) les personnes exécutant des travaux occasionnels étrangers à l'entreprise de l'employeur;

b) Les travailleurs à domicile;

c) Les membres de la famille de l'employeur qui travaillent exclusivement pour le compte de celui-ci et qui vivent sous son toit;

d) Les travailleurs non manuels dont le gain dépasse une limite qui peut être fixée par la législation nationale.

Article 3

Ne sont pas visés par la présente convention:

1) Les marins et pêcheurs pour lesquels disposera une convention ultérieure;

2) Les personnes bénéficiant d'un régime spécial au moins équivalent à celui prévu dans la présente convention.

Article 4

La présente convention ne s'appliquera pas à l'agriculture pour laquelle reste en vigueur la Convention sur la réparation des accidents du travail dans l'agriculture, adoptée par la Conférence internationale du Travail à sa troisième session.

Article 5

Les indemnités dues en cas d'accidents suivis de décès ou en cas d'accidents ayant entraîné une incapacité permanente seront payées à la victime ou à ses ayants droit sous forme de rente. Toutefois, ces indemnités pourront être payées en totalité ou en partie sous forme de capital lorsque la garantie d'un emploi judicieux sera fournie aux autorités compétentes.

Articles 6

En cas d'incapacité, l'indemnité sera allouée au plus tard à partir du cinquième jour après l'accident, qu'elle soit due par l'employeur, par une instution d'assurance contre les accidents, ou par une institution d'assurane contre la maladie.

Article 7

Un supplément d'indemnisation sera alloué aux victimes d accidents atteintes d incapacité nécessitant l'assistance constante d'une autre personne.

Article 8

Les législations nationales prévoieront les mesures de contrôle, ainsi que les méthodes pour la revision des indemnites, qui seront jugées nécessaires.

Article 9

Les victimes d'accidents du travail auront droit à l'assistance médicale et à telle assistance chirurgicale et pharmaceutique qui serait reçonnue nécessaire par suite de ces accidents. Cette assistance médicale sera à la charge soit de l'employeur, soit des insitutions d'assurance contre les accidents, soit des institutions d'assurance contre la maladie ou l'invalidité.

Article 10

1. Les victimes d'accidents du travail auront droit à la fourniture et au renouvellement normal, par l'em ployeur ou l'assureur, des appareils de prothèse et d' orthopédie dont l'usage sera reconnu nécessaire. Toutefois, les législations nationales pourront admettre à titre exceptionnel le remplacement de la fourniture et du renouvellement des appareils par l'atribution à la victime de l'accident d'une indemnité supplémentaire déterminée au moment de la fixation ou de la revision du montant de la réparation et représentant le coût probable de la fourniture et du renouvellement de ces appareils.

2. Les législations nationales prévoieront, en ce qui concerne le renouvellement des appareils, les mesures de contrôle nécessaires, soit pour éviter les abus, soit pour garantir l'affectation des indemnités supplémentaires.

Article 11

Les législations nationales contiendornt des dispositions qui, tenant compte des conditions particulières de chaque pays, seront le mieux appropriées pour assurer en tout état de cause le paiement de la réparation aux victimes des accidents et à leurs ayants droit et pour les garantir contre l'insolvabilité de l'employeur ou de l'assureur.

Article 12

Les ratifications officielles de la présente convention dans les conditions établies par la Constitution de l'Organisation internationale du Travail seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistrées.

Article 13

1. La présente convention entrera en vigueur dès que les ratifications de deux Membres de l'Organisations internationale du Travail auront été enregistées par le Directeur général.

2. Elle ne liera que les Membres dont la rantification aura été enregistrée au Bureau international du Travail.

3. Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre à la date où sa ratification aura été enregistrée au Bureau international du Travail.

Article 14

Aussitôt que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées au Bureau international du Travail, le Directeur général du Bureau international du Travail notifiera ce fait à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail. Il leur notifiera également l'enregistrement des ratifications qui lui seront ultérieurement communiquées par tous autres Membres de l' Organisation.

Article 15

Sous reserve des dispositions de l'article 13, tout Membre qui ratifie la présente convention s'engage à appliquer les dispositions des articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 et 11 au plus tard le 1er janvier 1927 et à prendre telles mesures qui seront nécessaires pour rendre effectives ces dispositions.

Article 16

Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail qui ratifie la présente convention s'engage à l'appliquer à ses colonies, possessions ou protectorats, conformément aux dispositions de l'article 35 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail.

Article 17

Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer, à l'expiration d'une période de cinq années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée au Bureau internationale du Travail.

Article 18

Le Conseil d'administration du Bureau international du Travail devra, au moins une fois tous les dix ans, présenter à la Conférence général un rapport sur l'application de la présente convention et décisdera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de la revision ou de la modification de ladite convention.

Article 19

Les textes français et anglais de la présente convention feront foi l'un et l'autre.

Le texte qui précède est le texte authentique de la Convention sur la réparation des accidents du travail, 1925, telle qu'elle a été modifiée par la Convention portant revision des articles finals, 1946.

Le texte original de la convention fut authentiqué le 24 juin 1925 par les signatures du Dr. Edward Benes, Président de la Conférence, et de M. Albert Thomas, Directeur du Bureau international du Travail.

L'èntrée en vigueur initiale de la convention eut lieu le 1er avril 1927.

EN FOI DE QUOI j'ai authentiqué par ma signature' en application des dispositions de l'article 6 de la Convention portant revision des articles finals, 1946, ce trentième jour d'avril 1948, deux exemplaires originaux du texte de la convention telle qu'elle a été modifiée.

EDWARD PHELAN
Directeur général
du Bureau international du Travail.

Ἄρθρον Δεύτερον

Πᾶσα διάταξις τῆς κειμένης νομοθεσίας, παρέχουσα τυχὸν μείζονα πλεονεκτήματα εἰς τὰ διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου κυρουμένης συμβάσεως προστατευόμενα πρόσωπα διατηρεῖται ἐν ἰσχύι, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 19 παρ. 8 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας, κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. Δ/τος 399/1947.

Ἄρθρον Τρίτον

Διὰ Β. Δ/τος αἱ διατάξεις τῆς διὰ τοῦ παρόντος νόμου κυρουμένης διεθνοῦς συμβάσεως κωδικοποιηθήσονται εἰς τοὺς οἰκείους νόμους.

Ὡσαύτως διὰ Β. Δ/τος κανονισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς διὰ τοῦ παρόντος Νόμου κυρουμένης διεθνοῦς συμβάσεως.

Ἄρθρον Τέταρτον

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἀπριλίου 1952.

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐργασίας Ὑπουργὸς
ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἀπριλίου 1952.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΔΗΜ. Γ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ

(Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου)